

[Elmqvist.]

blev afgivet af den Kommission, der var nedsat til at overveje hele dette Spørgsmaal, og ud af hvis Arbejde den Lov, der nu gælder, kom til at fremgaa. Men det er ikke nævnt i Loven, og vi synes derfor fra Venstres Side, at det er rimeligt at pointere det, at Indlemmelsen absolut ikke maa ske, hvis der derved finder en Tilsidesættelse Sted af Landkommunens berettigede Interesse. Som det fremgaar af den højtærede Indenrigsministers Skrivelse vedrørende dette Spørgsmaal, er dette, at Regelen er en absolut Undtagelsesbestemmelse, og saa hidtil blevet fuldt ud respekteret, idet denne Regel i § 5 kun er anvendt i enkelt Gang. Men Venstres Medlemmer i Udvalget har, selv om vi har Forstaaelsen af, at ogsaa de øvrige Medlemmer i Udvalget er enige med os i, at Regelen er en absolut Undtagelsesbestemmelse, alligevel ønsket, at det skulde pointeres, at denne Bestemmelse, hvorved der gøres saa stærkt Indgreb i Kommunernes Selvbestemmelsesret, kun bør anvendes ganske undtagelsesvis og kun, naar alle andre Veje er lukket, samtidig med, at vi erkender, at Forholdene kan ligge saaledes, at Anvendelsen er absolut nødvendig og kan være baade naturlig og retfærdig, selv om Landkommunen ikke ønsker at blive indlemmet.

Jeg skal endelig til Slutning bemærke, at der har været fremsat Ønske for det nedsatte Udvalg om, at den Adgang, der ved Forslagets Punkt 3 gives for Vælgerne i en Del af en Sognekommune, naar der er Tale om Indlemmelse af en Del af en Landkommune, til at vælge et Udvalg til overfor Kommissionen at fremsætte Ønsker og forhandle med Kommissionen, maatte blive udvidet til at faa et Medlem ind i selve Kommissionen. Man har altsaa ikke været tilfreds med Adgangen til at nedsætte et Udvalg, som kan forhandle med Kommissionen, men man har ønsket at faa et Medlem ind i selve Kommissionen. Et saadant Ønske har ogsaa været fremsat ved Behandlingen af Lovforslaget i det andet høje Ting. Man har imidlertid fra det nedsatte Udvalgs Side fundet det betænkeligt at udvide Kommissionens Medlemstal, og man har ment, at de paagældende Interesser — man maa nemlig erindre, at det til Tider kan dreje sig om ganske enkelte Personer, ja, endog om en enkelt Person — maatte kunne blive tilstrækkeligt varetaget ved det paagældende Udvalg med den Beføjelse, som det paagældende Udvalg har til at føre Forhandlinger med Kommissionen og til ogsaa til en vis

Grad at faa Oplysninger fra den paagældende Kommission om, hvorledes de forskellige Spørgsmaal ligger. Man har derfor ikke ment i Øjeblikket at kunne gaa videre end til at tiltræde Forslaget om Nedsættelse af dette Udvalg.

Jeg skal med disse Bemærkninger tilslutte mig paa Udvalgsflertallets, altsaa paa Venstres, det konservative Folkepartis og det radikale Venstres Udvalgsmedlemmers Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Hauge: Jeg maa anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme imod det foreliggende Forslag til Lov om Ændringer i Loven af 1920 om Indlemmelse i Købstæder af Arealer af Sognekommuner m. v.

Jeg har allerede ved Lovforslagets første Behandling motiveret min og mit Partis Stilling, og jeg kan derfor indskrænke mig til at henvide til, hvad jeg ved første Behandling udtalte, og til, hvad mit Partis Repræsentanter i det nedsatte Udvalg udtaler i Betænkningen. Jeg skal nøjes med at udtale, at Forslaget efter min Opfattelse er uden virkelig saglig Begrundelse, og at det er upaakrævet overfor det foreliggende Indlemmelsesspørgsmaal, som det utvivlsomt staar i Relation til.

Hvad jeg her sigter til, er, som ærede Medlemmer ved, Spørgsmaalet om Indlemmelse af St. Hans Landdistrikt i Odense Købstad. Denne Landkommune, St. Hans Landdistrikt, tæller over 9 000 Indbyggere, er altsaa lige saa stor som Nyborg, og Indlemmelsen af denne Kommune i Købstaden er blevet en Nødvendighed. Jeg tør paa-staa, at denne Indlemmelse ret beset er lige nødvendig for St. Hans Landdistrikt og for Odense Kommune, naar man vil have Øjet aabent for, hvorledes Forholdene kan komme til at arte sig i Fremtiden. Indlemmelsen var ikke blot forudset, da den gældende Indlemmelseslov blev vedtaget, men den Kommission, der udarbejdede Lovforslaget og gjorde Indstilling til Indenrigsministeriet derom, nævnte udtrykkelig i sin Betænkning, at St. Hans Landdistrikt burde indlemmes. Man kan altsaa ikke sige, at man ikke paa det Tidspunkt, altsaa for mange Aar siden, har haft sin Opmærksomhed henvendt netop paa de Spørgsmaal, som man nu mener at skulle tage op til fornyet Prøvelse gennem de Ændringer, der her er til Behandling.

Jeg finder det derfor ubilligt at ændre Loven og foretage Ændringer, der virker til Fortrød for den paagældende Landkommune. Det af Indenrigsministeren i